

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 26 maja 2023 r.

Pozycja 183

POSTANOWIENIE

z dnia 1 marca 2023 r.

Sygn. akt Ts 166/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Mariusz Muszyński,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej J.B. o zbadanie zgodności:

art. 394 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, ze zm.) „w zakresie, w jakim uzależnia prawo do wniesienia zażalenia na zarządzenie o zwrocie pozwu od złożenia wniosku o sporządzenie jego płatnego uzasadnienia”, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 i art. 83 oraz art. 45, art. 77 ust. 2, art. 78 i art. 176 ust. 1 w związku z art. 83 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 5 sierpnia 2022 r. (data nadania) J.B. (dalej: skarżący) – reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu – wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Zarządzeniem z 2 marca 2022 r. (sygn. akt [...]) przewodniczący wydziału Sądu Rejonowego w S. zwrócił skarżącemu pozew, którego przedmiotem były roszczenia z tytułu rękojmi i gwarancji, w części żądania zamieszczonego w punkcie 3, tj. dotyczącego zasądzenia zwrotu kosztów postępowania reklamacyjnego.

W związku z powyższym skarżący wniósł zażalenie, które Sąd Okręgowy w B. II Wydział Cywilny Odwoławczy odrzucił postanowieniem z 22 marca 2022 r. (sygn. akt [...]). Orzeczenie to, doręczone skarżącemu 4 kwietnia 2022 r., wskazane zostało jako ostateczne rozstrzygnięcie w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji.

2. Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 16 września 2022 r. wezwał skarżącego, na podstawie art. 130 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, ze zm.) w związku z art. 36 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393), do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) udo-

kumentowanie dat (wraz z czterema kopiami): a) doręczenia orzeczenia wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne (doręczenie np. poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty w której doręczone zostało to orzeczenie wraz z monitoringiem przesyłki Poczty Polskiej lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii zwrotnego potwierdzenia odbioru tej przesyłki), b) złożenia przez skarżącego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi konstytucyjnej; 2) doręczenie odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem orzeczenia o ustanowieniu dla skarżącego pełnomocnika z urzędu do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej (wraz z czterema kopiami). W piśmie z 6 października 2022 r. (data nadania) skarżący usunął wskazane braki.

3. Zdaniem skarżącego zaskarżony przepis „w zakresie, w jakim uzależnia prawo do wniesienia zażalenia na zarządzenie o zwrocie pozwu od złożenia wniosku o sporządzenie jego płatnego uzasadnienia jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w zw. [z] art. 2 i art. 83 (...) oraz art. 45, art. 77 ust. 2, art. 78 i art. 176 ust. 1 (...) w zw. z art. 83 Konstytucji (...) przez wprowadzenie obowiązku złożenia wniosku o uzasadnienie orzeczenia pierwszej instancji i zaliczenie tego wniosku do pism procesowych podlegających opłacie sądowej” (s. 1 skargi). Narusza on „prawo do sądu rozumiane jako prawo do uruchomienia procedury sądowej”, „prawo do postępowania dwuinstancyjnego” oraz „[w] olność od przemocy prawnej” (s. 2-3 skargi).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. W ocenie Trybunału skarga konstytucyjna spełnia przesłanki przekazania jej do merytorycznego rozpoznania, ponieważ:

a) została sporządzona przez pełnomocnika umocowanego do reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem (art. 44 ust. 1 u.o.t.p.TK),

b) skarżący wyczerpał przysługującą mu drogę prawną, gdyż od postanowienia Sądu Okręgowego z 22 marca 2022 r. (sygn. akt [...]) nie przysługuje żaden zwyczajny środek zaskarżenia,

c) dochowany został trzymiesięczny termin wniesienia skargi, zastrzeżony w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK,

d) skarżący poinformował, że od postanowienia Sądu Okręgowego z 22 marca 2022 r. nie wniósł nadzwyczajnego środka zaskarżenia (art. 53 ust. 1 pkt 6 u.o.t.p.TK),

e) określony został przedmiot kontroli (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK),

f) wskazano, które konstytucyjne wolności i prawa oraz w jaki sposób – zdaniem skarżącego – zostały naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK); przedstawiono także uzasadnienie sformułowanych w skardze zarzutów (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK).

3. W ocenie Trybunału analizowana skarga konstytucyjna nie jest obarczona nieusuwalnymi brakami formalnymi, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK, zaś sformułowane w niej zarzuty nie są oczywiście bezzasadne w rozumieniu art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.